

БУЛЬБА Ігор, кандидат сільськогосподарських наук
ШЕВЧЕНКО Софія, здобувач вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Управління земельними ресурсами є багатогранним процесом, оскільки охоплює інтереси численних учасників земельних відносин. Це вимагає застосування системного підходу до управління використанням і охороною земельних ресурсів, а також узгодження організаційно-технологічних рішень з можливими екологічними та економічними наслідками [1].

Метою управління земельними ресурсами є створення та підтримка системи цивілізованих земельних відносин і сталого землекористування. Це дозволяє забезпечити високий рівень екологічних і соціальних умов життя, сприяти розвитку ефективної підприємницької, суспільної та інших видів діяльності, а також формувати умови для збереження та відновлення властивостей навколишнього природного середовища, зокрема земель. Окрім того, мета управління полягає в максимізації фінансових надходжень до державного та місцевих бюджетів [2].

Управління земельними ресурсами на рівні окремих сільськогосподарських підприємств та землекористувачів передбачає систематичний вплив на різні аспекти їхнього використання. Це включає трансформацію земель, організацію сівозмін у рослинництві та землеробстві, а також охорону земель від негативного впливу діяльності людини та екологічних чинників. Важливим завданням є вирішення цих питань безпосередньо на рівні окремих землекористувачів, з метою збереження і підвищення природної родючості ґрунтів. Це має особливе значення для успішного виконання продовольчих програм, спрямованих на забезпечення харчових потреб населення та постачання сировини для промисловості.

Управління землями може бути ефективним лише за умови, що землевпорядні організації встановлюють межі земельних ділянок у природі, після чого здійснюється державна реєстрація цих ділянок та отримання державного акту на право користування або власності землею. Державна політика управління землями сільськогосподарського призначення в Україні ґрунтується на кількох важливих принципах [3].

При проведенні аналізу відомостей зареєстрованих у Державному земельному кадастрі нами було виявлені топологічні помилки у розташуванні земельних ділянок приватної форми власності. Встановлено, що дев'ять земельних ділянок загальною площею 28,52 га мають повне або часткове накладання меж на різні земельні ділянки. Таким чином, дев'ять земельних ділянок приватної форми власності загальною площею 28,52 га мають топологічні помилки у Державному земельному кадастрі, а саме на Публічній кадастровій карті України. Спростити управління земельними ресурсами можна через впровадження низки заходів, спрямованих на оптимізацію процедур, підвищення прозорості та використання сучасних технологій.

Бібліографічний список:

1. Третяк А.М., Дорош О.С. Управління земельними ресурсами : навч. посіб. Вінниця : Нова книга, 2006. 360 с.
2. Попов А.С. Управління земельними ресурсами : навч. посіб. Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. 214 с.
3. Данкевич А.Є. Розвиток інтегрованих структур у сільськомугосподарстві: монографія. К. : ННЦ ІАЕ, 2011. 350 с.